

Ikt. sz.: OTB/100-1/2012.

OTB-24/2012. sz. ülés
(OTB-81/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Oktatási, tudományos és kutatási bizottságának**
2012. november 5-én, hétfőn, 10 óra 08 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A köznevelési feladatot ellátó egyes önkormányzati fenntartású intézmények állami fenntartásba vételéről szóló T/8888. számú törvényjavaslat</i>	5
<i>Dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, vélemények</i>	5
<i>Dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai a vitában elhangzottakra</i>	14

Napirendi javaslat

1. A köznevelési feladatot ellátó egyes önkormányzati fenntartású intézmények állami fenntartásba vételéről (T/8888. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pokorni Zoltán** (Fidesz), a bizottság elnöke
 Osztolykán Ágnes (LMP), a bizottság alelnöke

Bodó Sándor (Fidesz)
 Brájer Éva (Fidesz)
 Cseresnyés Péter (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz)
 Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
 Kucsák László (Fidesz)
 Pánczél Károly (Fidesz)
 Pichler Imre László (Fidesz)
 Révész Máriusz (Fidesz)
 Sági István (Fidesz)
 Földi László (KDNP)
 Michl József (KDNP)
 Dr. Hiller István (MSZP)
 Dúró Dóra (Jobbik)
 Farkas Gergely (Jobbik)
 Ferenczi Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Pósn László (Fidesz) Bodó Sándornak (Fidesz)
 Brájer Éva (Fidesz) megérkezéséig Pokorni Zoltánnak (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Sági Istvánnak (Fidesz)
 Dr. Hoppál Péter (Fidesz) megérkezéséig Pichler Imre Lászlónak (Fidesz)
 Kucsák László (Fidesz) megérkezéséig Cseresnyés Péternek (Fidesz)
 Pánczél Károly (Fidesz) megérkezéséig Demeter Zoltánnak (Fidesz)
 Földi László (KDNP) megérkezéséig Michl Józsefnek (KDNP)
 Dr. Sós Tamás (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
 Minisztériuma)
 Dr. Madarász Hedvig főosztályvezető-helyettes (Emberi Erőforrások
 Minisztériuma)
 Mendrei László (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete)
 Galló Istvánné (Pedagógusok Szakszervezete)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POKORNI ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit. Két napirendi pontunk van, a köznevelési feladatot ellátó egyes önkormányzati fenntartású intézmények állami fenntartásba-vételéről szóló törvény általános vitára való alkalmassága, illetve az egyebek.

Van-e a napirenddel kapcsolatban bárkinek kérdése, észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazzunk a napirendről! Kérem, aki egyetért vele, most emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

A köznevelési feladatot ellátó egyes önkormányzati fenntartású intézmények állami fenntartásba vételéről szóló T/8888. számú törvényjavaslat

Tisztelettel köszöntöm dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár urat és dr. Madarász Hedvig főosztályvezető-helyettes asszonyt, a kormány képviselőjében az előterjesztőt. Tessék parancsolni!

Dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése

DR. GLOVICZKI ZOLTÁN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Csak néhány szót szeretnék bevezetésként mondani, és utána az esetleges kérdésekre válaszolni.

A tavalyi megyei konszolidációs törvény analógiájára, egyébként nagyon sok ponton annak jogi megoldásait is analógiásan felhasználva készült el az az előterjesztés, amelyet a kormány nyújtott be a parlamenthez, és amelynek az általános vitára való alkalmasságának megszavazását kérjük a tisztelt bizottságtól.

Ez a törvényjavaslat nem tartalmaz semmilyen olyan szabályozást, amely a köznevelési rendszer fenntartásával vagy működtetésével kapcsolatos standard szabályozás, hiszen a nemzeti köznevelési törvény, illetve annak a legutóbbi módosításai, valamint az ahhoz készült 229/2012-es kormányrendelet mindazokat a működtetői és fenntartói jogokat, kötelezettségeket, illetve az átadás-átvétellel kapcsolatos gyakorlati teendőket, amelyeket tehetett, szabályozott, és ugyanígy ennek a hosszú távú működését is szabályozza.

Itt tehát a megyei konszolidációs törvényhez hasonlóan csak azok az átmeneti jelenségek kerülnek szabályozásra, melyek egyszeriek és hosszú távú törvényi vagy egyéb jogszabályi szabályozásra nem tartanak igényt vagy ez nem lehetséges. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások, vélemények

ELNÖK: Én is köszönöm. A képviselő hölgyeké, uraké a lehetőség, hogy kérdezzenek, hozzászóljanak. Ha megengeditek, akkor én kezdeném, és utána Osztolján Ágnes kért szót.

Én ezt fontosnak tartom, hogy ez a törvény minél hamarabb szülessen meg, ezért az általános vitára való alkalmasságra azt javaslom, hogy minden képviselő mondjon igent. Mindazonáltal fontosnak tartom azt is hangsúlyozni, hogy veszélyesen későn került benyújtásra a törvény. Tavaly decemberben fogadta el az Országgyűlés az új köznevelési törvényt, azóta ezek a feladatok tudottak. Későn hozta létre a tárca a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, későn látott hozzá annak a megszervezéséhez, és későn vette sorra ezeket az átmeneti feladatokat. Én ezt felelőtlenségnek gondolom.

A benyújtott törvénytervezet nem kellően kiforrott, nem tisztáz néhány alapvető pontot. Nem tisztázza jól az önkormányzat oktatásirányítási feladatait ellátó munkatársainak

átvételét. Úgy tesz, mintha minden oktatási feladat átkerülne az Intézményfenntartó Központhoz, noha a 3 ezer főnél nagyobb településeknél az óvodai feladat ott marad, a működtetés ott marad. Éppen ezért fontosnak tartom majd a részletes vitában, hogy módosítsuk a jogszabályt azon a ponton, amelyik úgy szól, hogy kötelezően minden munkatárs átkerül a Klebelsberghez, ez ne kötelező legyen, hanem lehetőség, átadhatóak a munkatársak.

Fontos a nem kellő szakképesítéssel rendelkező munkatársak számára megnyitni azt a lehetőséget, hogy a 2013/14-es tanévben elkezdhessék a foglalkoztatásukhoz szükséges szakképesítés megszerzését, és addig határozott idejű szerződéssel továbbfoglalkoztathatók legyenek, amíg ezt be nem szerzik.

A második ilyen sarkalatos pont: nem megnyugtató a benyújtott jogszabályban a köznevelési megállapodások jövője. Jogállamot sértő eljárás lenne, amennyiben a köznevelési megállapodásokat egyoldalúan a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ felmondhatná.

A harmadik ilyen nem megnyugtatóan rendezett pont az önkormányzati társulások szerepvállalása. Az önkormányzati törvény továbbra is lehetővé teszi az önkormányzati társulások megszervezését, működését. Indokolatlan, hogy azok az önkormányzati társulások, amelyek jelenleg fenntartanak oktatási intézményeket, a jövőben nem is működtethetnek ilyeneket. Tehát az önkormányzati működtetőt ki kell bővíteni, települési önkormányzat és települési önkormányzati társulás kategóriává.

A következő ilyen pont, amit a benyújtott törvénytervezet szerintem nem megnyugtatóan rendez, ez a technikai dolgozók bérezése. A 20. § érthetetlen módon úgy fogalmaz, hogy az ez év decemberére jutó, jövő év januárjában kifizetendő technikai dolgozók bérét most a fenntartó önkormányzat fizeti a jövőben, akkor is, ha az átkerül – 3000 fő alatti települések főszabály – a Klebelsberg Intézményfenntartó Központhoz. Ez érthetetlen, és ellentétes egyébként a költségvetési szabályokkal, amelyik pénzforgalmi szemléletű, és nem a feladat teljesüléséhez, hanem a kifizetés idejéhez köti a forrást. Éppen ezért fontos, hogy az állami működtetésben lévő, főszabályként 3 ezer fő alatti településeknél a technikai dolgozók decemberre eső bérének kifizetését a KIK garantálja és ne a korábbi foglalkoztató, a korábbi fenntartó.

Fontosnak tartom, hogy pontosítsuk a benyújtott tervezethez képest az EU-s programból megvalósuló fejlesztések tárgyi eszközeinek a jövőjét, hiszen az a szabály, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ iskolák között, sőt tankerületek között mozgathatja a taneszközöket, felszereléseket, az önmagában is megfontolás tárgyát képezi, azonban ha ezek az önkormányzat által elindított uniós fejlesztési programok keretében kerültek beszerzésre, akkor bizonyos, hogy nem fogadható el ezeknek a későbbi mozgatása. Illetve csak egy esetben fogadható el, ha ehhez az üzemeltető, működtető önkormányzat hozzájárul. Fontos hangsúlyozni, hogy nem megállapodás kötésére kell törekedni, hanem a hozzájárulás beszerzésére.

Valamint a 21. §-ban az eljárási határidők szabályozása módosításra szorul, hiszen ez alapján a szabály alapján a kéthónapos elsőfokú határidő, a kéthónapos másodfokú határidő további két hónappal nyújtható meg, tehát összesen hat hónapnyi mérlegelése lenne az államigazgatásnak. Ez olyan mértékű jogbizonytalanságot okoz az iskolák, az intézmények, a tankönyvfejlesztők életében, ami biztosan nem vállalható. A 21. § kéthónapos határidőt szab, ami meghosszabbítható további két hónappal, és ez a másodfok. Ez fejele meg az eleve kéthónapos első fokot. Két hónap alatt tönkre tudnak menni intézmények, szervezetek, cégek.

Ezekkel a megszorításokkal és módosítási szándékokkal együtt én azt gondolom, mivel egy multhatatlanul fontos szabályozásról van szó, hogy a törvényi vitát kezdjük el, ezért az általános vitára való alkalmasságra mondjunk igent. Tessék parancsolni! Osztoylkán Ágnes!

OSZTOLYKÁN ÁGNES (LMP): Köszönöm szépen. Önök ennek a törvénynek az előkészítése után készítettek egy kormány-előterjesztést, amit maga dr. Madarász Hedvig főosztályvezető-helyettes asszony és Brassói Sándor főosztályvezető úr készítettek, és ön, helyettes államtitkár úr, ön pedig láttamozta ezt.

Ennek az előterjesztésnek a 16. oldalán van egy hatásvizsgálati lap, amiben a következőket írják le. „A közpolitikai cél megvalósulásához szükséges biztosítani a kormánynak az érintett közreműködő állami szervek részére azokat a többletforrásokat és személyi kapacitásokat, amelyek az átalakítás ilyen erőltetett ütemét lehetővé teszik. A döntés végrehajtásához szükséges személyi, tárgyi, költségvetési feltételek nem állnak teljes mértékben rendelkezésre sem a Központban, sem az Oktatási Hivatalban, sem a Magyar Államkincstárban. De az érintett önkormányzatokban is jelentős többletfeladatokat kell majd elvégezni az átszervezések és az azokat megalapozó leltározások, adatgyűjtések és adminisztrációs feladatok következtében.

Amennyiben a végrehajtás nem valósul meg 2013 januárjától kezdve, a köznevelési rendszerrel érintett mintegy 200 ezer munkavállaló, így pedagógusok, nevelő, oktató munkát segítő alkalmazottak, az érintett technikai alkalmazottak, továbbá mintegy egymillió tanuló munkája, mindennapi tevékenysége kerül veszélybe.”

Ezt önök írták le, nem én mondtam el. Azt szeretném kérdezni, hogy ha önök most itt továbbra is kiállnak e mellett a törvény mellett, akkor önöknek a véleménye megváltozott október 20-a óta? És ha igen, akkor legyenek szívesek megindokolni nekem, hogy ha ezt október 20-án önök így látták, akkor most, november 5-én, ha másként látják, akkor miért látják másként? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Itt az előttem szólók nagyjából a lényegi elemeket elmondták, de azért hangsúlyoznék néhány olyan bizonytalan pontot, amit nagyon fontos megemlíteni ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy itt nem egy technikai átadás-átvételről van szó, tehát ez az átalakítás, ami a következő 37 munkanapban - idén még ennyi van hátra, ha jól számoltam ki - az önkormányzatok előtt és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ előtt áll, az nem egy technikai átadás-átvétel, hanem az oktatási rendszert évtizedekre meghatározó átalakítás, amire még egyszer mondom, hogy 37 munkanap áll rendelkezésére az önkormányzatoknak. De ha hozzávesszük azt, hogy december 15-éig meg kell kötni a felsorolt, a törvényjavaslatban előírt leltár szerint annak teljességével a szerződést, akkor még kevesebb idő van. Úgy, hogy egy minisztérium már egy éve tudja, hogy van egy elfogadott köznevelési törvény, és egyébként több mint két éve kormányon vannak. Tehát amit egy év alatt nem sikerült egy minisztériumnak szabályozással létrehozni, annak a végrehajtását várják el az önkormányzatoktól ez alatt a 37 munkanap alatt.

Ez nemcsak hogy felelőtlenség, ahogy elnök úr mondta, de elképesztő veszélyeket rejt magában, ami az Ágnes által felolvasottakból is kitűnik.

Úgy gondolom, hogy az az elégedetlenség, ami a szülők, a pedagógusok és az önkormányzatok részéről is a tárcához és a kormányhoz is eljut, az nem alaptalan és nem jogtalan. Úgy érezzük, hogy ez az előterjesztés is, és a néhány héttel ezelőtti bizottsági ülésen kiderült költségvetési hiány is azt vetíti előre, hogy az a titkosított háttér tanulmány, aminek a létezését Hoffmann Rózsa államtitkár asszony először megpróbálta tagadni, annak ez az előterjesztés is és maga az egész állami fenntartásba-vétel a valósággá tétele fogja jelenteni. Tehát ebből is kitűnik számunkra, hogy az a költségvetési hiány, ami a közoktatásban a jövő évben jelentkezni fog, azért nagyon súlyos árakat fognak fizetni gyerekek, szülők, pedagógusok. *(Megérkezik az ülésre dr. Hiller István.)*

Mondom ezt annak ellenére, hogy a másik két ellenzéki párttal szemben mi nem zárkóztunk el attól az elvtől, hogy az állam nagyobb szerepet vállaljon az iskolák fenntartásában, de ennek a megvalósításával nem tudunk egyetérteni, és ezért az általános vitára való alkalmasságot sem támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm én is. Ferenczi Gábor!

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Csak nagyon röviden. Elhangzott már elnök úr részéről is, illetve Dúró Dóra képviselőtársam részéről is, hogy valóban rendkívül felelőtlen ez a fajta törvényalkotás, hogy ilyen rövid határidővel születik meg ez a törvényjavaslat, illetve az iskolák átvételét ilyen rövid határidővel igyekeznek megoldani. *(Megérkezik az ülésre Kucsák László.)*

Egy kritikát szeretnék megfogalmazni azzal kapcsolatban, hogy számos iskola részéről az a vád illetve a kormányt, illetve azok a panaszok jutottak el hozzánk, hogy nem kaptak kellő mennyiségű információt, kellő tájékoztatást az átadással kapcsolatban, ezért a nyár folyamán is számos írásbeli kérdést kellett benyújtanom, hogy egyáltalán ezek az iskolaigazgatók valamilyen információhoz jussanak.

A közelmúltban számos helyről az a kérdés merült fel, hogy miközben az iskolákban a személyi kiadásokat finanszírozni fogja az állam, tehát át fogja vállalni az önkormányzatoktól, addig miképpen fogják tudni az önkormányzatok fizetni az iskolák egyéb költségeit? Gondolok itt alapvetően a rezsiköltségekre, miközben az önkormányzatoktól hihetetlen összegű pénzeket vontak el. *(Megérkezik az ülésre Révész Máriusz.)*

Tehát ezzel kapcsolatosan lenne az a kérdésem, hogy végeztek-e valamiféle vizsgálatot, készítettek-e olyanfajta elemzéseket, és én itt most főleg kistéleplésekre gondolok, hogy ezek az önkormányzatok tudják-e finanszírozni az iskolákban felmerülő egyéb költségeket? Tehát a személyi kiadásokon kívüli egyéb költségeket? Ezek a kérdések merültek fel.

ELNÖK: Kistéleplés alatt nyilván a 3 ezer fő fölöttit gondolod.

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Van ilyen is meg olyan is. Tehát 3 ezer alatti és 3 ezer fölötti településekről is érkeztek ilyen kérdések, ha erre tudna válaszolni államtitkár úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Michl József, majd Kucsák László!

MICHL JÓZSEF (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A törvénytervezet értelmét és lényegét mindannyian látjuk, elnök úr elmondta az ezzel kapcsolatos konkrét dolgokat, amin érdemes gondolkodni és változtatni módosítókkal. Én magam is támogatom ezek közül többet is, mert azt gondolom, hogy valóban van rajta javítanivaló.

Azt igazából eddig nem nagyon tudtam kihámozni, hogy az ellenzék véleménye a konkrét kérdéseket illetően micsoda, mert nagyon szép politikai megfogalmazásokat hallottunk, ami egy ilyen szakbizottságnak nevezett bizottságban azt gondolom, hogy fölösleges, ezeket a parlamenti vitában mind el lehet mondani.

Egy konkrét kérdésem lenne. Tudom, hogy egy másik képviselőhöz általában nem szoktunk feltenni kérdést, de ez mindenképpen érdekelne, hogy Osztolykán Ágnes a kormány számára készített előterjesztést, aminek a címdalán ott van, hogy nem nyilvános, nem az van ott, hogy titkos, hanem hogy nem nyilvános, vagyis hogy a kormány számára készült

anyagról van szó, milyen módon sikerült megszereznie, mert ez mondjuk egy nagyon érdekes, izgalmas kérdés lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Valóban nem szokás a képviselőknek egymást kérdezni (*Osztolykán Ágnes: Nem kívánok válaszolni.*), mert lehet, hogy ez olyan oldalutakat nyit, ami nem biztos, hogy előreviszi a tárgybeli vitát. Biztosan jólesik... (*Michl József: Tekintse elnök úr költői kérdésnek. – Derültség.*) Köszönöm szépen.

Mendrei László jelezte, hogy ő szeretne hozzászólni, erről természetesen majd szavaznunk kell, de előtte még a képviselőket illeti meg a szólás joga. Kucsák László!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Valóban magam is úgy gondolom, hogy meglehetősen feszes az az időkeret, ami rendelkezésre áll ezzel kapcsolatban, az elvégzendő feladatok sokasága pedig igen jelentős. Én ha lehet, néhány olyan részletkérdésre irányítanám rá a figyelmet, amire szerintem szerencsés lenne, ha ehelyütt is választ kapnánk. Ha az ismétlés hibájába esem, akkor azért elnézést kérek.

Az egyik a többcélú intézmények ügye, hogy a többcélú intézményeket 2013. január 1-jétől hogyan, milyen módon tudjuk tovább működtetni, üzemeltetni. Reményeink szerint ugyanígy, egyben, egy intézményként, ha helyettes államtitkár úr erről mondana néhány megnyugtató gondolatot, már csak azért is, mert korábbi alkalmakkor volt már mód, hogy erről szót tudtunk váltani, és a magam részéről bízom benne, hogy ebben előrébb tudtunk vagy tudunk jutni a továbbiakban.

Szintén fontos, ugyan részletkérdés az átadás-átvétel ügyével kapcsolatban az, hogy 2013. január 1-jével egy, a korábbtól eltérő új helyzet fog előállni abban a vonatkozásban is, hogy az intézményvezetők egészen másfajta feladat- és szerepkört fognak ellátni az intézményekben. Itt a munkáltatás, volt munkáltatás kérdése az, ami szerintem megint csak nagyon fontos sokak számára, a pedagógusok számára, az érdekképviselők számára, a szakmai közösségek számára. Ha erről is lehetne hallani, hogy ez milyen módon látszik kezelhetőnek, a jó értelemben vett üzemszerű működés érdekében, az szerintem megint csak megnyugtató lenne, már csak azért is, mert a volt munkáltatói szerepkör teljes hiánya megítélésem szerint okozhat adott esetben problémákat a működés szempontjából.

Itt szerintem fontos kérdés az is, hogy amennyiben az intézményvezetőknek, iskolaigazgató kollégáknak a munkáltatója január 1-jétől a Klebelsberg Intézet lesz, a működtetést pedig jellemző módon a nagyobb településeknél az önkormányzatok veszik át, ugyanakkor jelen lesznek az intézményeinkben továbbra is olyan feladatok, amelyeket egyébként a KIK megbízott elnök asszonya is megerősített egy oktatási bizottsági ülés alkalmával, hogy bizonyos készpénzes ellátmányos működésre a továbbiakban is szükség lesz, illetve igény lehet, ezt a pénzt pedig kezelni kell.

Tehát megteremthető-e valamilyen módon - reményeink szerint igen - ebben az átadás-átvételi törvényben az, hogy adott esetben, bár az intézményvezetőnek a munkáltatója az állam lesz, ennek ellenére egy jogi lehetőséget szerintem meg kellene nyitni arra, hogy a működtetést felvállaló önkormányzatok megbízhassák bizonyos, a működtetéssel összefüggő feladatok elvégzésére vagy elvégzésére is az intézményvezetőt. Adott esetben, ha a munkáltatás kérdése máshogy nem kezelhető, akkor erre szintén valamilyen lehetőséget meg kellene nyitni, vagy az átadás-átvételi törvényben legalább irányt mutatni abban a vonatkozásban, hogy maga az intézményvezető milyen módon „munkáltatja” ott a pedagógus kollégákat vagy a pedagógusmunkát közvetlenül segítő kollégákat.

Azért is fontos ennek a lehetőségnek a megnyitása szerintem, mert jóllehet a törvény a gazdasági ügyintézőről nem tesz érdemben említést, ennek ellenére valami ilyesféle feladatkörben szerintem több helyen gondolkodnak a működtetést felvállaló önkormányzatok

közül. Ha pedig ezek a személyek ilyen feladatot elvégeznek, vagy mondok egy abszolút – ahogy elnök úr szokta mondani – aleggység-problémát, mondjuk a leltározás ügyét az intézményeknél, amelyet jellemzően megint csak az intézményvezető, illetve a pedagógus kollégák végeznek el, mondjuk részben önállóan gazdálkodó intézmények esetében ez így van.

Ezekre a helyzetekre, ezekre az esetekre gondolnám én azt, hogy ezt a bizonyos lehetőséget indokolt lehetne megnyitni, hogy a működtetést felvállaló önkormányzatok adott esetben bízassák meg, állapodhassanak meg az intézményvezetőkkel, akiknek a munkáltatói már nem ők lesznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hoppál Péter mondandóját Kucsák László elvitte. Közben a kormánypárti és az ellenzéki képviselők legyenek kedvesek gondolkodni majd, hogy ki képviseli a többségi és a kisebbségi véleményt a szerdai általános vitában. Hiller István!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! A Szocialista Párt ehhez a törvényjavaslathoz nem fog módosítót benyújtani. Azért nem fog módosítót benyújtani, mert a módosító indítványnak az a felfogása és az a célja, hogy ha úgy látja, hogy az irány jó, de kell még rajta valamit csiszolni, akkor az eredeti előterjesztéshez képest módosításokkal, kiigazításokkal, javításokkal a képviselők vagy képviselőcsoport, esetleg a bizottság ezt megteszi. A mi felfogásunk szerint ennek a törvénynek az iránya nem jó. Felfogásom szerint teljesen fölösleges módosítót benyújtani, mert az irányt nem lehet módosítóval változtatni, csak egy kicsit csiszolgatni.

A törvény vitájában, ugyanúgy, mint a bizottsági ülés erről szóló vitájában, a plenáris ülésen is részt veszünk, a véleményünket elmondjuk, de nem engedem belekompromittálni a frakciómot ennek a törvénynek a létrehozásába.

Igazából ezt a parlamenti vitában is el lehetett volna mondani, mégiscsak a szakbizottság ülésén nem elsősorban politikai kinyilatkoztatások, a megfelelő meghatározások a cél, azonban azért kértem szót, államtitkár úr, hogy megkérdezzek öntől valamit egy olyan dokumentummal kapcsolatban, amelyről idáig önök nem beszéltek.

Azt szeretném kérdezni, hogy készült-e október 20-ai keltezéssel olyan dokumentum, amelynek a tartalma azt bizonyítja, önök az előterjesztők, hogy a törvényjavaslat tartalmának megvalósításához nem áll rendelkezésre a megfelelő pénzügyi összeg. Idézem ezt az anyagot, és kérem, hogy mondja el, hogy vajon, jó szöveget mondok-e, igaz-e, hogy az államtitkár asszony láttatásával a következő előterjesztés került a kormány elé, ami a következő mondatot tartalmazza.

„A döntés végrehajtásához szükséges személyi, tárgyi, költségvetési feltételek nem állnak teljes mértékben rendelkezésre, sem a Központban - ez a Klebelsberg -, sem az Oktatási Hivatalban, sem a Magyar Államkincstárban.” – sokkal több helyen már nem lehet.

„De az érintett önkormányzatokban is jelentős többletfeladatokat kell majd elvégezni az átszervezések és az azokat megalapozó leltározások, adatgyűjtések és adminisztrációs feladatok következtében.”

Hogy ha ezt önök október 20-án tudták, és nyilván korábban, mert a keltezése október 20-ai az én feltételezésem szerint, akkor ennek a tudásnak a birtokában nyújtották be azt a törvényjavaslatot, amely itt most előttünk fekszik, vagyis úgy nyújtották be a törvényjavaslatot az önkormányzati iskolák államosításáról, hogy önök maguk is azt mondják, hogy a szükséges feltételek nem állnak rendelkezésre. Ez elég félelmetes.

Ha ez igaz, és kérem, hogy erre tessék válaszolni, hogy ez az előterjesztés létezik-e, és amit idéztem, az része-e az előterjesztésnek. Az azt jelenti, hogy önök nem valamiféle hiba folytán nyújtanak be egy olyan törvényjavaslatot, amely az ország több mint 3 ezer

közoktatási intézményét jelenti, hanem tudják, hogy nem állnak a feltételek rendelkezésre. Ez több mind hazardírozás. Itt valóban több mint 120 ezer pedagógus és a sokat emlegetett közel másfélmillió diák sorsáról van szó úgy, hogy önök tudják, hogy olyasmibe vágnak bele, amihez nincsen meg a pénzük vagy nincsen meg a személyi feltételük.

Ez a későbbiek során több mint durva, más, hogy ha ezt egy ellenzéki képviselő állítja, aki egyébként ezt hónapok óta mondja. De ha ezt önök maguk írják le, akkor hogyan mernek ebbe belevágni? Kérem, hogy válaszolja meg, hogy mindaz, amit idéztem, valóban része-e az önök által jegyzett kormány-előterjesztésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha mosolyt láttál a képviselőtársaid arcán, az nem a mondandód tartalmának szólt, hanem annak, hogy szó szerint ezt felolvasta előtted Ágnes, csak késve jöttél be a terembe, és ez az, amire Michl József képviselő úr egy költői kérdésben reagált, hogy ne legyen inadekvát a nonverbális jelzések szintje sem.

Az utolsó hozzászóló Révész Máriusz. Parancsolj! (*Pichler Imre László jelentkezik.*) Bocsánat, még Pichler Imre is jelentkezett. (*Pichler Imre László: Én meg szeretném várni Mendrei László hozzászólását.*) Mendrei Laci hátába akarsz kerülni, látom. Bölcsen teszed. Jó, akkor Máriusz, és utána szavazunk a szakszervezet hozzászólásáról.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Én nagyon rövid leszek. Hiller Istvánhoz csak annyit tennék hozzá, hogy ez a kérdés nem most dől el, hiszen erről már törvényt hozott az Országgyűlés. Ez a szabályozás a részletkérdéseket szabályozza. Ezek a részletkérdések egyébként rendkívül fontosak, és már réges-régen szükség lett volna ennek a szabályozására, hogy az önkormányzatok pontosan tudják, hogy mi is a teendő.

Az időben egy kicsit megcsúsztunk, jó lett volna, ha ezt a vitát mondjuk két vagy három hónappal ezelőtt folytatjuk le, de ez nemcsak a parlamentnek, a bizottságnak okoz pluszmunkát, meg az önkormányzatoknak, hanem ez a Klebelsberg Intézetnek, a minisztériumnak, mindenkinek a szempontjából egyébként kedvező lett volna.

Mivel ennyire megcsúsztunk az időben, én teljesen egyértelműen most azt mondom, hogy ezt a törvényt támogatni kell és támogatni fogjuk, így is már késő van. Viszont azt nagyon szeretném aláhúzni, hogy ez nem jelenti azt, hogy a törvénytervezet minden sorával egyetértünk. A frakcióülésen számos kérdést felvetettünk, és jó lett volna, ha ezek a kérdések, amelyek felvetődtek, ezek legalább részben, legalábbis ami a minisztérium egyetértésével találkozott, legalább átvezetésre kerültek volna a beterjesztett törvényjavaslatba. Ez sajnos, nincs így, és számos olyan kérdést felsoroltak képviselőtársaim, ami egyébként a frakcióülésen is elhangzott. Ott voltak ilyen felvetések is, hogy többen jelezték aggályaikat mondjuk azzal kapcsolatban, hogy gyakorlatilag az egyik intézményből az eszközöket át lehet-e vinni a Klebelsberg Intézet döntése alapján bárhová máshová. Jelezték az aggályaikat azzal kapcsolatban, hogy gyógypedagógiai intézmények számos esetben – ezt mondjuk pont én mondtam – többcélú intézményként működnek, és ráadásul nem is látjuk, hogy ezeket az intézményeket hogyan lehetne a jövőben szétválasztani.

Jeleztük aggályaikat azzal kapcsolatban, hogy a törvénytervezet gyakorlatilag egyértelműen kötelezi az önkormányzatokat, hogy az oktatással foglalkozó szakemberek elkerülnek az önkormányzatoktól, miközben egyébként az önkormányzatoknál maradnak olyan feladatok, például az óvodák vagy az iskolák működtetése, ami indokoltá tenné, hogy ilyen szakemberek ott maradjanak.

Tehát azt gondolom, hogy ezeket módosító javaslatokkal mindenképpen orvosolni kell, viszont egyszerűen nincsen most arra idő, hogy ennek a törvénytervezetnek a tárgyalását későbbre toljuk, hiszen már így is messze-messze megkéstünk.

Még egyszer mondom: mivel a döntés megszületett, hogy milyen irányba fog menni a magyar köznevelési, közoktatási rendszer átalakítása, ezért Hiller Istvánnal ellentétben most

úgy látom, hogy nem most születik erről döntés, már megszületett, hanem a részletszabályokat kell pontosan és világosan megfogalmazni, hogy ez működőképes legyen.

Tehát a törvénytervezet parlamenti vitára való alkalmasságát támogatom, de ezzel együtt jelzem, hogy számos módosító javaslatot fogok benyújtani hozzá.

ELNÖK: Köszönöm. Majd szorgalmazok egy olyan belső szabályt, hogy aki késve van, az nem szól hozzá az adott napirendi ponthoz. (*Derültség.*) Most pedig a kormánypárti képviselők mosolyoghattak, hogy lám-lám, a kormánypárti képviselők is egyetértenek önmagukkal. Tehát ezek elhangzottak, Máriusz, de nem baj, az elvi szilárdságot jelzi a párhuzamos szólamszerkesztés, akár csak az ellenzéknél.

Szavazzunk a két szakszervezeti hozzászólásról, Mendrei László kérte először, hogy hozzászólhasson, illetve Galló Istvánné, Piroska is. Ki az, aki egyetért? Kérem, most emelje fel a kezét! (*Szavazás.*) Egyetértünk. Kérem, foglaljatok helyet egy olyan széknél, amihez mikrofon is társul.

MENDREI LÁSZLÓ (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait és mindenki mást. Magamra is tudomásul veszem elnök úr feddő szavait a későkkel kapcsolatban, de elnézést kérek érte...

ELNÖK: A forgalom, eső, iskolakezdés, megértem.

MENDREI LÁSZLÓ (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Igazából én szívesen meghallgattam volna Gloviczki úr válaszait az itt elhangzottakra, de muszáj előtte szólnom, aztán lehet, hogy utána még egyszer kérnék szót, de nem szaporítanám fölöslegesen a szót.

Tudom, hogy mi ennek a mai tárgyalásnak a célja, ennek a mai bizottsági ülésnek, ugyanakkor meg kell kérdezem, hogy miért is vagyunk itt? Miért támogat a bizottság kormánypárti többsége egy olyan törvényt, ahol se pénz, se paripa, se posztó nincsen, csak akarat van?

Én azért késtem most, nem a forgalom miatt, hanem mert óráam volt. Én hivatásomat tekintve pedagógus vagyok, és csak muszáj Herkulesként ülök itt szakszervezeti vezetőként, de szívesen csinálom persze ezt is. De most nem a pedagógusok nevében kérdezem, hogy miért is ülünk most itt ennek a témának az ügyében, hanem a gyerekek nevében. Hogyan lehet egy olyan átalakításnak nekivágni tanév közben, amit egyébként eddig nem tudom, hogy mi tiltott meg, mi nem, de erre nem volt példa, fenntartóváltásra, hogyan lehet nekiállni január 1-jétől úgy, hogy nem tudjuk, hogy mi fog történni?

Bocsássanak meg a kormánypárti hölgyek és urak, hogy ezt mondom, de én kikérem magamnak a gyerekek nevében azt, hogy aztán majd kormányrendelettel kell legyen ez az egész ügy helyrepopozva valamikor, a következő másfél-két év alatt.

Én tisztelem Révész Máriusz képviselő úr véleményét, hogy ezt alkalmasnak tartja parlamenti vitára, én azt gondolom, hogy ezt nem szabad bevinni a parlament elé. Tele vannak kérdésekkel mindegyikőjük, nemcsak az ellenzék, a kormánypárt is, mi is. Nem sürges az égvilágon semmi, nincs olyan kényszerhelyzet, hogy másfélmillió, vagy nem tudom, hány millió gyerek jár ma iskolába, ennyi gyereket kergessünk bele olyan helyzetbe, aminek aztán elsősorban ők isszák meg a levét, aztán persze, mi pedagógusok is, meg mi, szülők is.

Nagyon kérem az itt megjelent képviselő hölgyet és urakat, hogy igencsak gondolják át, hogy itt tényleg szükség van-e arra, hogy most ezt a törvényt megtárgyalják és rohamunkában elfogadják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Galló Istvánné a szó!

GALLÓ ISTVÁNNÉ (Pedagógusok Szakszervezete): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm az oktatási bizottság tagjait. Semmiféleképpen nem szeretném az önök idejét húzni, ezért néhány gondolatot összeírtam, részben erősíti azokat a kérdéseket, amelyeket már önök is feltettek.

Előjáróban mindenféleképpen hangsúlyozni szeretnék, hogy a Pedagógusok Szakszervezete szerint a tanítási év közben végrehajtott fenntartóváltás veszélyezteti az egész rendszer működtetését. Számptalan kérdés nem tisztázott, ez most is itt kiderült, nincs kiadva a végrehajtási rendelet például a szakszolgálatra, a szakmai szolgáltatásokra vonatkozóan, a foglalkoztatásra vonatkozóan, a pedagógusok minősítésére vonatkozóan. Nincsenek kijelölve a Híd-program iskolái, indul a középiskolai felvétel mindjárt, és nem lehet tudni, hogy melyik iskola marad meg vagy zárják be, indíthat osztályt szeptemberben, hiszen a fővárosi, megyei fejlesztési tervek ugyanígy nincsenek meg.

Néhány konkrét kérdést is szeretnék helyettes államtitkár úrnak feltenni.

A legnagyobb probléma az, hogy valójában nem lehet látni az intézményátvétel tényleges lebonyolításának, végrehajtásának garanciáit. Nem tudjuk, hogy a Központ, az intézmény, a működtető együttműködési rendje milyen lesz. Ez egy nagyon fontos alapkérdés, hogy egyáltalán lesz-e intézményes, szabályozott kapcsolat a Központ és a működtető között.

Nem tudjuk, hogy hány önkormányzat vállalta a működtetés feladatait, hány önkormányzati társulást kell megszüntetni, mint ahogy ezt elnök úr is jelezte az előbb. Miért nem lehet működtető a társulás, miért nem lehet társulni működtetésre, miért nem lehet a Központtal kötött megállapodásban rendezni a fenntartói feladatokban való együttműködést?

A többcélú intézményekről elnök úr is beszélt, érdekes, miért nem viheti be a működtető a többcélú intézménybe a könyvtárat, amikor ő finanszírozza mind a kettőt?

A munkaügyi kapcsolatok rendszere is alapvetően megváltozik, a munkaügyi viták miképpen alakulnak annak fényében, hogy a munkáltató a Központ elnöke lesz?

És végezetül, mit jelent az intézményeknek a szakmai önállósága, ha nincs saját költségvetése, gazdálkodási, bér gazdálkodási joga, munkáltatói joga, ellenben van kötelező tanterv és miniszteri tankönyv-használati előírás.

Néhány kiragadott kérdés, amire szeretnék választ kapni, és ahogy Mendrei kolléga is említette, mi is azon vagyunk, hogy kérem, fontolják meg, hogy valóban annyira fontos január 1-jétől ennek a nagy rendszernek az átalakítása ilyen előkészítetlen állapotban, és mi azért is kezdeményeztük és tartanánk nagyon fontosnak, és kérem, hogy támogassák a parlamenti vitanap megtartását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pichler Imre képviselőtársunk kért szót. A parlamenti vitanap meg lesz tartva, 13-án, ha jól sejtem, tehát a képviselői aláírások kellő számban leadattak házelnök úrnál, a házbizottság döntött a vitanap, a közoktatás helyzetéről szóló vitanap kiírásáról november 13-ára. Az órát nem tudom. Parancsolj, Imre!

PICHLER IMRE LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök úr felvezetésében sok mindenben én is egyetértek. De azért az elmúlt időszakra egy kicsit mégiscsak vissza kell tekinteni. Általában minden egyes ilyen nagy volumenű átalakításnak vannak győztesei és vesztesei. Mi azt szeretnék, ha a győztesek a diákok lennének, és ezért tesszük meg azokat a lépéseket, amelyek igaz, hogy az idő sürget elég rendesen bennünket, mert előbb is meg lehetett volna tenni, ahogy már elhangzott itt, azokat az intézkedéseket, de ezeknek is megvoltak az okai. Tehát egy ilyen nagy volumenű átalakításnál biztos vagyok benne, hogy lesznek győztesek. Ezekbe a győztesekbe én nemcsak a 3 ezer fő alatti településeket értem bele, hiszen ha végiggondoljuk az elmúlt időszak történéseit, akkor határozottan emlékszem,

amikor Hiller István miniszterként Szigetváron járt, és 1994-ben még 80-20 százalék volt körülbelül a finanszírozásnak részvétele állam bácsi és az önkormányzat között. Aztán 1998 végére ez már annyira megfordult, hogy 60-40 százalékot lehetett elismerni körülbelül finanszírozásban, és most az utóbbi nyolc évben hadd ne mondjam azt, hogy ez már szinte az önkormányzatokat kizsigerelte, főleg ezeket a kis önkormányzatokat, ahol tényleg minimális adóbevételekkel rendelkeztek, rendelkeznek, és valamilyen megoldást kell találni.

Ennek a megoldásnak a megtalálása biztos vagyok benne, hogy egyik napról a másikra nem fog menni, de folyamatában igen. Én nagyon tisztetem a szakszervezetet, és nem véletlenül mondtam, hogy a szakszervezeti vezetők sok mindent megtesznek, akik tisztességesen, becsületesen végzik a feladatukat, semmi személyeskedés nincs bennem, nekem is volt szakszervezeti vezetőm az iskolában, csak úgy kedvesen érdeklődnék, hogy hány órája marad el a szakszervezeti vezetőnek körülbelül egy héten? Ezt csak úgy minden személyeskedés nélkül mondom, hogy nem a diákok isszák-e meg a szakszervezeti vezetőnek a nem jelenlétét az iskolában? Mondom még egyszer: nem Mendrei úrra gondolok, hanem országosan, hiszen biztos vagyok benne, hogy sok kifogást lehet találni, egy igazgatónak rendelkeznie kell helyettesítővel, azokat az órákat, amelyeket nem tart meg egy szakszervezeti vezető, valamilyen úton-módon mégiscsak pótolni kell, hogy a gyerekek ne szenvedjék el azokat a hiányokat, amit ez okozhat.

Tehát azt szeretném hangsúlyozni, hogy ehhez az átalakításhoz valahogy a szakszervezetnek is úgy kellene hozzáállni, hogy segítse ezt az átalakítást. Én elhiszem, hogy kritikával kell élni, és ha a kritika jogos, akkor ezt tudomásul kell venni az adott kormányzatnak, az adott államtitkárságnak és jobbítani kell ezeken a szándékokon. Éppen ezért nem értem én sem, amit Hiller képviselőtársam mondott, hiszen azt mondja, hogy az irány nem jó, és azért nem adnak be módosítót. Ha eddig jó volt az irány, amire beadtatok módosítókat, akkor hála istennek, sok minden rendben volt. *(Dr. Hiller István: De nem adtunk be egyet sem.)* Nem erre, más témában. *(Dr. Hiller István: A közoktatási törvényhez egy nyavalyás módosítót sem adtunk be!)* Azt gondolom, hogy ennél a törvénytervezetnél is sok mindennel egyet kellene értenünk, holott lesznek problémáink, biztos vagyok benne, főleg időproblémák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Ha megengeditek, hadd kérjem tőletek azt, hogy ezt a kérdést is vegyük ilyen költői kérdésnek, jó? Órák nem maradnak el, a szakszervezeti vezető munkaidő-kedvezménye jogszabályokon alapszik, ezt szépen beosztják szeptemberben, rendezett módon folyik ez. Ettől még előfordulhat persze, hogy valaki megbetegszik és valami rendkívüli esemény történik, de az mással is előfordul. Ettől persze nem kell szeretni a szakszervezetet, csak mondom, hogy rendszerszinten rendezett ez a dolog. Mi lenne, ha nem szeretnénk? *(Derültség.)* Államtitkár úr, főosztályvezető-helyettes asszony, tessék parancsolni!

Dr. Gloviczki Zoltán helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai a vitában elhangzottakra

DR. GLOVICZKI ZOLTÁN helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy válaszolhatok a kérdésekre. Kétségtelenül adódnak identitásavarai ilyenkor az előterjesztőnek, nem vagy nemcsak a személyére nézve, ami nem érdekes, hanem arra a feladatmegosztásra nézve, hogy mi is a képviselt struktúra, a kormány vagy egy tárca. Itt nagyon sok megjegyzés és kérdés intéződött kormányhoz és tárcához, mindjárt meg fogjuk látni, hogy ez esetben kénytelen vagyok a szerepemből kilépve néha különbséget tenni.

Mint a kormány képviselője itt az asztalfőn, elnök úr, Dúró Dóra képviselő asszony, Révész Máriusz, a szakszervezetek általános megjegyzéseit tudomásul vehetem, erről nem

tudok véleményt nyilvánítani, nem feladatom hál' istennek. De helyettem alelnök asszony és miniszter úr idézte egy előterjesztésünket, amelyet mint előterjesztő - legalábbis Hiller István tudja, ismerve a minisztérium működését - valóban én kellett hogy írjak, és ez így is van.

És itt most mondom, ha a személyes szálakat kiveszik ebből a történetből, annyit mindenképpen megjegyzek, hogy ha húsz év múlva találkozni fogok Hiller Istvánnal az utcán, eleve reszketni fogok, hogy elővesz egy titkos tanulmányt a táskájából, amit nekem igazolnom kell, egy megszokott dialógusként. (*Dr. Hiller István: Csak olyat, amit ti írtatok! – Michl József: Ugyanebben a felállásban leszünk, mint most!*) Azt már kétlem.

Szóval igaz, és az előterjesztésnek ez a része két célt fogalmaz meg. Az egyik az, hogy október 20-án valóban fel kívánta hívni a kormány figyelmét arra, hogy az, hogy ez a törvény sürgősséggel a kormány elé kerüljön, a parlament elé kerüljön, és hogy a benne foglalt kérdésekről döntés szülessen, mégpedig olyan módon, mondok egy példát, például a kormány-előterjesztésben, amelyet idéztek és ami már nem látható a parlamenti változatban, az európai uniós támogatással támogatott többcélú intézmények fenntartása vagy fenn nem tartása egy 28 milliárdos visszafizetési kötelezettséget vont volna maga után. Ilyen kérdésekben javasoltuk a kormánynak azt, hogy annak a tudatában döntsön, hogy erre nincs többletfinanszírozás.

Ugyanígy fel kívánta hívni a kormány figyelmét arra, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ felállítása és működtetése egy ilyen típusú külön segítséget igényel még ebben az évben. Minden más veszély is fennáll, de nem ennek a törvénynek a függvényében, hanem ami most nem tartozik ide, de mindnyájan tudjuk, annak a költségvetési problémának a függvényében, hogy azok a feladatok, amelyek 2013. szeptember 1-jén a nemzeti köznevelési törvény hatálya szerint életbe lépnek és a köznevelési rendszer reformjával kapcsolatosak, és amelyek többek között e törvény folytán is állami feladattá válnak, ezeknek a költségvetési háttere jelenleg függőben van, hogy óvatosan fogalmazzak. Tehát ennek mindenképpen a tudatában kell lenni. Tehát ez nem titkos, tehát ez nem egy előterjesztés titkossága, ezt mindnyájan tudjuk, és ennek a kormánynak tudatában kell lennie e ténynek.

Ami a sietséget vagy a nem sietséget illeti, és itt kell visszatérnem Dúró Dóra képviselő asszony egy segítő megjegyzésére, aki úgy fogalmazott, hogy egy minisztériumnak egy egy évvel ezelőtt elfogadott törvény után tudnia kellett volna, hogy. Az a gond, hogy egy minisztérium természetesen remek állásponttal tudna előállni egy hónap alatt is azzal kapcsolatban, hogy mit kellene csinálni. De amikor uniós pénzekről, önkormányzatokról, fenntartásról, társulásokról, költségvetésről van szó, akkor nem egy minisztériumról beszélünk, hanem olyan kérdésekről, amelyek egy kormányon belül is hihetetlen skrupulózus, mérlegegyensúlyt kell hogy létrehozzanak. Ezért is tudom azt válaszolni Révész Máriusz képviselő úrnak, hogy igen, tudunk egy csomó olyan módosítási ötletéről, amellyel a tárcánk egyetért, és itt most ezt nem mondhatom ki nyilvánosan, de maximálisan támogatni is fogjuk a magunk részéről azt, hogy a többcélú intézmények közül a kritikus intézmények különösen egyben maradhassanak, hogy bizonyos működtetésre vonatkozó tevékenységek úgy tisztázódjanak, ahogy erről többször beszéltünk, ezekbe nem szeretnék belemenni ilyenformán.

A tájékoztatás szempontjából teljesen egyetérttek képviselő úrral, hogy nagyon nehéz ebben a helyzetben az intézmények, pedagógusok, intézményvezetők munkája. Az államtitkárság, illetve a minisztérium minden rendelkezésére álló eszközzel próbál, sajtó, média minden ága, személyes fórum, levelezés útján tájékoztatni, egy ilyen helyzetben egyszerűen nem lehet elég a tájékoztatás.

Köszönjük szépen az interpellációkat is ilyen szempontból, mert az is egy lehetőség arra, hogy válaszolhassunk nyilvánosan a kérdésekre. Mi az intézményekkel való direkt

levelezéstől a sajtóig a lehetséges teljes spektrumot igyekszünk kihasználni ebből a szempontból.

Néhány dologra mégis szeretnék kitérni konkrétan is, mert elvi kérdésekre tapintanak rá, illetve olyan fontos dolgokra, amelyek a későbbiekben a részletes vitában is felmerülhetnek, bár néhány részletes vitába való kérdésben nem tudok itt állást foglalni.

A köznevelési megállapodások felülvizsgálatára mindenképpen szükség lesz, hiszen más helyzetbe kerül egy-egy tankerület a feladatellátás szempontjából, mint volt egy akár kicsiny települési önkormányzat. Amikor a törvény úgy fogalmaz, hogy az állam felülvizsgálhatja és felbonthatja ezeket a megállapodásokat, nem szerepel a szövegben természetesen egyoldalúság, hiszen itt olyan, a Ptk. alá is tartozó és a szerződés szövegében rögzített jogkövetkezményekkel járó szerződésfelbontásról van szó, amely természetes, hogy csak olyanformán bontható fel egyoldalúan, hogy ennek a jogkövetkezményei vonatkoznak az államra is. Nyilván nem cél ezeknek a felbontása. Halkan jegyzem meg, hogy ugyanezzel az erővel természetesen ki is maradhat ez a törvényből, hiszen ez a fajta jogi lehetőség akkor is fennáll, ha ezt nem rögzíti a törvény.

A társulásokkal kapcsolatban érkezett több kérdés, és itt is úgy látom, hogy egy elvi kérdést rögzítenem kell. A társulásoknak a kötelező feladatellátása nem miattunk, hanem az önkormányzati törvény miatt megszűnik december 31-én, tehát nekünk arra szabályozni, hogy utána mi fog történni a társulásokkal, nincs módunk ebben a törvényben. Tehát a mostani társulásokról nem nyilatkozhatunk, mert ezek a köznevelési feladatellátás tekintetében megszűnnek, de annak, hogy a működtetés szempontjából vagy céljaira január 2-án az önkormányzatok társulást hozhassanak létre, természetesen semmilyen akadály nincs, valószínűleg ezt se itt kell szabályozni.

Ugyanígy egy elvi kérdés, ami többször visszatér és nagyon fontos a decemberi bérkifizetés problémája. A decemberi bérral kapcsolatban, és itt visszatérnék a kormány-előterjesztés, kormány aspektusára, a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Magyar Államkincstár létező tudása van benne ebben a törvényjavaslatban. A probléma háttere egyszerűen az, hogy a decemberi béreket az önkormányzathoz tervezte a központi költségvetés, ennek a kifizetése, illetve pénzügytechnikai megoldása a MÁK-ra nézve valóban egy elég nehéz feladatot jelent, amivel komolyan dolgoznak, de költségvetési szempontból vagy elvi szempontból ez probléma, hogy ezt a bért az önkormányzatoknak kell kifizetni januárban.

Ha bármi más megoldás van erre, ami jobb vagy igazabb, állítom, hogy a közoktatási helyettes államtitkár erre nézve nem fog akadályt gördíteni a jobb megoldás elé.

A gyorsaság tekintetében szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy pont a leltár az, ami a legproblémásabb, és ami itt konkrétan előjött, például éppen április 30-ai határidővel készül el, egyébként mint ahogy az egész átalakítás, valóban nagyon gyors tempóról beszélünk.

Azt gondolom, hogy a klasszikus titkos tanulmány, tehát ez a bizonyos Hiller István-féle, egykori... (*Derűltég. - Dr. Hiller István: Nem én írtam! Én adtam oda önnek!*)... tudom, így van. Tehát annak a legendás titkos tanulmánynak most itt ehhez az üggyhez ugyanúgy nincs köze, mint ahogy az előbbieknél. Amúgy ennek a problematikája, ahogy említettem, valóban fennáll.

A munkáltatói jog gyakorlásáról még néhány szót. Azt, hogy valaki a munkáltatói jogot gyakorolja, ezt a szintagmát nem szoktuk igazán komolyan venni, mert ritkán van rá okunk, hogy megfogalmazódjon, hogy mi is az, hogy jogot gyakorol. Most itt valóban ez válik élessé, a munkáltatói jog az állami iskolák, intézmények tekintetében az Állami Intézményfenntartó Központé, és ezeknek a munkáltatói jogoknak egy részét leadott jogkörként az intézmény igazgatója gyakorolja.

Ezt hivatalosan egy ilyen intézménynek az szmsz-e kell hogy szabályozza, ez így van mondjuk egy minisztérium esetében is, az, hogy én milyen jogkört gyakorolhatok, ami elvileg minden törvényben a miniszterhez van delegálva, ezt egy szmsz tudja leszabályozni.

Ennek ellenére, éppen a dolog kritikusságára tekintettel, a törvényben megfogalmaztunk egy olyan mondatot, amely törvényi szinten rögzíti, hogy a helyi feladatellátással kapcsolatos intézkedési jogkörökben a munkáltatói jog az igazgatóé, de ennek a részleteit sajnos, akkor sem lehet törvényi szinten szabályozni.

Azt gondolom, hogy a szakszervezetek hozzászólását is csak tisztelettel, igazán nagy tisztelettel tudomásul tudom venni a kormány részéről. Tudok rá tartalmilag válaszolni, ami szintén nem ennek a törvénynek a kérdéskörébe tartozik, de azért néhány megjegyzést tennék.

Én, mint apa és pedagógus azt gondolom, és itt ezzel persze itt most negatív állítást is megfogalmazok, hogy ha valaki nincs veszélyeztetve most, azok éppen a gyerekek, mert nekik lesz iskolájuk, ez biztos. Ez nem azt jelenti, hogy nincsen sok veszélyforrás ennek az átalakításnak a mélyén, ennek a veszélyforrás-tömegnek a tudatában dönt úgy a kormány, hogy meg kell oldani a problémákat. A rendszer át nem alakításában is elég sok veszélyforrás van, ezt egyre jobban látjuk. Valószínűleg több, és ezért dönt így a kormány.

A tempóból következően valóban kiélezett ütemben születnek meg a végrehajtási rendeletek is. Szerencsére, és ez nemcsak szerencse, hanem munka is van mögötte, minden végrehajtási és alacsonyabb szintű jogszabály megjelent és meg fog jelenni a kellő határidőben.

Ami a szakmai önállóságot illeti, gazdasági keretekben hiába volt önálló gazdálkodási egység egy intézmény, eddig az önkormányzat gazdasági keretei között működött, most pedig az állam gazdasági keretei között működik. Egy intézményvezetőnek se eddig, se ezután nincs olyan típusú szabadsága, hogy bármit kitalálhat, és azt megvalósíthatja, ezt ellenőrizni fogják. Most nem ő tervezi ezt a költségvetést, de nyilvánvalóan egy-egy egység, egy intézmény, központi tantervektől és központi tankönyvektől lehet félni, nyilván én is félnék, ha ez lenne a dolgom, de nem tudok egyelőre központi tankönyvekről, és a központi tantervek se olyan típusúak, amelyek egyelőre korlátozóznak tünhetnek.

A szakmai önállóság azt jelenti, hogy míg eddig szakmai kérdésekben is fenntartói jóváhagyásra volt szüksége az iskola közösségének, hogy dolgozhasson, ezentúl a helyi pedagógiai programját, illetve a helyi tantervét nem köti ilyen jogszabály, de innentől kezdve persze vitatéma lehet, hogy ez mekkora önállóságot jelent. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem megnyugtató lenne, ha a kérdésekre elhangzott válaszok nem generáltak volna újabb kérdéseket. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Szavazzunk! Az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk.

A 20. § (2) bekezdését azért nézzük meg még egyszer, mert itt azokról van szó, Zoltán, a 3 ezer alattiakról, amit működésbe átadunk. Ott a pedagógusok bérét a KIK-hez tervezték, nehéz elképzelnem, hogy a 3 ezer alattiaknál az egyiket betervezik a KIK-hez, a technikaiakat pedig nem tervezik be.

Tehát nem a 3 ezer fölöttiről, ahol üzemszerűen mi üzemeltetünk, hanem a 3 ezer alattiról van szó. Nekem még további egyeztetésre érettnek tűnik ez a pont. De van időnk természetesen szerda estig a módosító javaslatok leadására. Szavazzunk akkor! Ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a beadott anyagot? Kérem, az most emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 14 igen. Ki az, aki nem tartja alkalmasnak? *(Szavazás.)* 5 nem szavazat.

A bizottság többsége alkalmasnak tartotta.

A többségi, kisebbségi álláspontot ki fogja tolmácsolni? Révész Máriusz? Szerdán lesz, szerda délelőtt. *(Révész Máriusz: Jóska majd elmondja!)* Michl József itt van? *(Nincs jelzés.)* Akkor a távollétében ilyenkor szoktuk megbízni ezzel a feladattal. *(Dr. Hoppál Péter: Támogatjuk! – Derültség.)*

Ellenzék? Egyeztetek? *(Dr. Hiller István: Én lemondok arról, hogy én beszéljek!)*
 Gergely, Gábor? *(Farkas Gergely: Dóra jelezte, hogy ő vállalja.)* Akkor szerdán, a délelőtti órákban lesz, a Versenyhivatal van előttünk, és utána a harmadik napirendi pont a miénk. Akkor Dúró Dóra mondja a kisebbségi véleményt, Michl József a többségi véleményt. Köszönöm szépen.

Ezt a napirendi pontot lezártuk, vendégeinknek köszönöm a részvételt.

A második napirendi ponttal kapcsolatban van-e észrevétel, kérdés? *(Nincs jelzés.)*
 Nincsen. Feltehetően a jövő héten is 10-kor találkozunk, merthogy az ehhez a törvényhez benyújtott módosítókat kell átnéznünk, tehát arra hosszabb idő kell. Mindenki úgy számoljon, hogy eltarthat délig vagy 1-ig. Még Mendrei László kért egy mondatra lehetőséget. A képviselő urak ehhez hozzájárulnak-e? *(Többen jelzik, hogy igen.)* Kérlek, hogy röviden. Parancsolj!

MENDREI LÁSZLÓ (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Nagyon röviden, merthogy nem személyesen nekem címezte képviselő úr, de én magamra vettem a kérdését, hogy hány óráam marad. Elnök úr volt olyan kedves és kimentett, csak ki kell őt javítanom, mert összesen egy darab, azaz 1 darab szakszervezeti órakedvezményem van, és van egy darab osztályfőnökióra-kedvezményem. A kérdésre konkrétan válaszolva: a héten 3 órát hagyok el a mai nap miatt, és 17-et megtartok. A tanév többi hetére is nagyjából ez az arány vonatkozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Az ülést lezárom. További jó munkát kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 12 perc)

Pokorni Zoltán
 a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva